

रुणश्चक एतं द्वि प्रेङ्गं किरण्यपं शुभे कम् RV. 7, 87, 5. अथि यद्वो सु-
भिश्चराव प्र प्रेङ्गं ईङ्गयावैके शुभे कम् 88, 3. AV. 4, 37, 4. — 2) m. n.
schwanker Sitz, Schaukel, Schwinge: फलकं चिन्हे. Ça. 17, 1, 2. 7, 11.
10, 2. 7. 13. 13, 12. 15, 9. KĀTJ. Ça. 13, 3, 1. प्रेङ्गमारुह्य कोता मकुडक्य-
मनुशंसति KĀTJ. 34, 5. PAÑĀV. Br. 5, 5, 9. (श्री वृषिणी) प्रेङ्गं श्रिता (प्रे-
ङ्गाश्रिता BURNOUR) Bhāg. P. ed. Bomb. 2, 9, 13. प्रेङ्गा f. dass. AK. 2, 8, 3,
21. H. 758. 1481. an. 2, 23. MED. kh. 3. HĀLĀJ. 4, 78. Suçr. 2, 144, 12.
नकुलस्य वामदेवस्य प्रेङ्गः und मरुता प्रेङ्गः Namen von Sāman Ind. St.
3, 222, a. 228, b. — 3) f. छा Tans H. an. DHAR. im ÇKDr. das Umherstreif-
en (पर्यटन): ein best. Gang der Pferde H. an. MED. — Vgl. जेङ्ग.

प्रेङ्गणा (wie eben) 1) adj. hinziehend zu: वनात् BHATT. 9, 106. — 2)
n. P. 8, 4, 32, Sch. a) Schwinge, Schaukel H. 1481, Sch. — b) eine Art
Schauspiel SĀH. D. 547. — c) = विष्टि TRIK. 3, 3, 103.

प्रेङ्गणीय (wie eben) partic. fut. pass. VOP. 26, 4.

प्रेङ्गलन (von प्रेङ्गलय्) n. 1) das Schwingen, Schaukeln Suçr. 1, 277,
12. — 2) Schwinge, Schaukel H. 1481. HĀLĀJ. 4, 78.

प्रेङ्गलय्, ण्यति schwingen, schaukeln WEST. im Dhātup. 379, a. प्रेङ्गा-
लित geschwungen, geschaukelt TRIK. 3, 1, 3. H. 1480. HĀLĀJ. 4, 61. Zum
Anfang des Wortes vgl. प्रेङ्गा, zum Schluss अन्दालय्, अन्दालय्, देलय्
(von डल्). हिन्देलय्, हिन्दालय्.

प्रेङ्गा n. nom. act. von इङ्ग mit प्र P. 8, 4, 32, Sch.

प्रेङ्क s. प्रेङ्क.

प्रेण् SĀJ. (zu RV. 4, 112, 10) Lesart für पैण् Dhātup. 13, 15.

प्रेणा s. u. प्रेमन्.

प्रेणी (von प्री) so v. a. प्रेतर् (प्रीणायित्), nach SĀJ. (von प्रेण्) = प्रे-
रयित्. यामिर्विशमस्य प्रेणामवतम् RV. 4, 112, 10. Dunkel in der Stelle:
इदं यत्प्रेणयः शिरो दत्तं सेमेन वृष्यम् AV. 6, 89, 1.

प्रेत (partic. von 3. इ mit प्र) adj. subst. gestorben, ein Verstorbener
ÇAT. Br. 10, 5, 2, 13. 14, 8, 21. 1. 6, 9, 6. ĀÇV. GĒH. 4, 2. 3. KĀTJ. Ça. 4, 1, 23.
नीता मया प्रेतवशं (so v. a. प्रेतराजवशं) तवानुजाः MBh. 3, 17315. 1, 4889.
1898. Vgl. auch u. 3. इ mit प्र. m. die Seele eines Verstorbenen, Geist,
Gespenst AK. 1, 2, 2, 2. 3, 4, 44, 62. TRIK. 3, 3, 168. H. 1358. an. 2, 180.
MED. t. 37. HĀLĀJ. 3, 3. M. 12, 59. 71. fg. BHAG. 17, 4. Arā. 10, 48. ऽगणाः
MBh. 3, 12650. शुश्रुवर्हणा वाचः प्रेतानामिव 6, 1775. 4164. 7, 7688.
ऽपिशाचयोः MBh. 13, 732. Suçr. 1, 114, 8. 116, 1. 117, 9. Bhāg. P. 4, 2, 14.
नुत्परितामजनप्रेतकुलाकुल (प्राकारो निरयस्येव) RĀGA-TAR. 2, 20. LALIT.
ed. Calc. 302, 7. 313. 11. 384, 15. Lot. de la b. l. 54. fg. BURN. Intr. 203.
WASSILJEW 179. 196. 308. Ind. St. 3, 125. SCHIEFFNER, Lebensb. 209 (69).

प्रेतकर्मन् (प्रेत + कर्) n. Todtencerimonie MBh. 7, 2033.

प्रेतकल्प (प्रेत + कल्) m. das Verfahren mit Verstorbenen, Titel des
zweiten Theils des Garuḍapurāṇa Verz. d. Oxf. H. No. 46.

प्रेतकार्य (प्रेत + कार्य) n. Todtencerimonie MBh. 1, 4144. 4929. R. 2, 31,
18 (48, 18 GORR.). 76, 3. 86, 18 (94, 18 GORR.). 4, 24, 13. 6, 72, 17. 113, 3.
Bhāg. P. 7, 10, 21.

प्रेतकृत्य (प्रेत + कृ) n. dass. MBh. 11, 827. ऽकृत्या M. 3, 127. ऽकृ-
त्यादिक्रिया PAÑĀT. ed. orn. 4, 24.

प्रेतगत (प्रेत + गत) adj. zu den Todten gegangen, verstorben Spr.
3507. HARIV. 4873. 5703. R. 4, 30, 22.

प्रेतगृह (प्रेत + गृह) n. Leichenstätte H. 989.

प्रेतचारिन् (प्रेत + चार्) adj. zwischen Todten einhergehend, Beiw.
Çiva's ÇIV.

प्रेतव (von प्रेत) n. der Zustand eines Gestorbenen, das Todtsein: प्रे-
तवमुपपन्नस्य HARIV. 4829. Verz. d. Oxf. H. No. 46. GAJĀM. 85 im GARU-
PAP. ÇKDr.

प्रेतधूम (प्रेत + धूम) m. der Rauch bei einer Leichenverbrennung M. 4,
69. JĀG. 1, 139.

प्रेतनदी (प्रेत + न) n. der Fluss der Todten, = वैतरणी ÇABDAR.
im ÇKDr.

प्रेतनिर्यातक und प्रेतनिर्यारक s. u. निर्यातक und निर्यारक.

प्रेतपक्ष (प्रेत + पक्ष) m. die Monatshälfte der Verstorbenen; so heisst
die dunkle Hälfte im gauṇa ĀÇVina MALAMĀSAT. im ÇKDr. ऽक dass.
ebend. — Vgl. पितृपक्ष.

प्रेतपट्ट (प्रेत + पट्) m. eine bei Leichenbegängnissen geschlagene
Trommel TRIK. 1, 1, 122.

प्रेतपति (प्रेत + पत्) m. der Herr der Verstorbenen, Beiw. und Bein.
Jama's H. 184. HĀLĀJ. 1, 71. MĀRK. P. 31, 47. 108, 4.

प्रेतपुर (प्रेत + पुर) n. die Stadt der Todten, Jama's Behausung
ÇAIDDHAT. im ÇKDr.

प्रेतभाव (प्रेत + भाव) m. der Zustand eines Verstorbenen, das Todt-
sein: ऽस्य so v. a. verstorben R. 2, 73, 3. सिसिद्धः प्रेतभावाय bereit zum
Sterben 4, 21, 32.

प्रेतमञ्जरी (प्रेत + मञ्) f. Titel eines Abschnitts im Garuḍapurāṇa
Verz. d. Oxf. H. No. 46.

प्रेतमेध (प्रेथ + मेध) m. Todtenopfer R. 6, 96, 10.

प्रेतर् (von 1. प्री) nom. ag. Wohltäter, Liebhaber, Pfleger: नित्यास
ई प्रेतारो धरन्तु RV. 4, 148, 5. इन्द्रा पूर्वं वरुणा भूतमस्या धियः प्रेतारो
वृषभैर्धेनोः 4, 41, 5. कुर्योः स्थाता पृमेः प्रेता वज्रस्य भर्ता ÇĀKṢH. Ça. 8, 17, 5.
प्रेतराजसी v. l. für अयेतराजसी als Syn. der तुलसी RATNAM. 109.

प्रेतराज (प्रेत + राज) m. der König der Todten, Bein. Jama's: ऽवशं
गतः R. GORR. 2, 74, 61. ऽनिवेशन MBh. 1, 2063. 13, 795. पुर 1, 2757.
6, 4719. 5449.

प्रेतलोक (प्रेत + लोक) m. die Welt der Verstorbenen MBh. 1, 2073.
R. 4, 61, 11.

प्रेतवन (प्रेत + वन) n. Todtenwald, Leichenstätte H. 989.

प्रेतवाक्ति (प्रेत + वाक्) adj. von Geistern besessen TRIK. 3, 1, 3.

प्रेतशिला (प्रेत + शि) f. Todtenstein, Bez. eines in Gajā befindli-
chen Steines, auf dem die Todtenkuchen dargebracht werden, GAJĀM.
85. fg. im GARUḢA-P. ÇKDr.

प्रेतशुद्धि (प्रेत + शुद्) f. die Reinigung nach einem Todesfall M. 3, 57. 100.

प्रेतशौच (प्रेत + शौच) n. dass. GARUḢA-P. 106 im ÇKDr.

प्रेतहार (प्रेत + हार) m. Leichenträger M. 5, 63.

प्रेताधिप (प्रेत + अधि) m. der Herr der Todten, Bein. Jama's HARIV. 8909.

प्रेताधिपति (प्रेत + अधि) m. der Herr der Todten oder Geister SHAPY.
Br. 5, 4.

प्रेताव (प्रेत + अव) n. die für einen Verstorbenen bestimmte Speise
M. 4, 217.